

W ZESZYCIE

– Elektroniczny Korpus Polszczyzny do 1500 r. tworzony jest w ramach projektu „Baza leksykalna średniowiecznej polszczyzny (do 1500 roku). Fleksja”. Podstawą materiałową są dotychczasowe zbiory cyfrowe zabytków staropolskich, a celem opis fleksyjny wszystkich wyrazów odmiennych oraz anotowany morfosyntaktycznie zbiór tekstów z tego okresu.

– Pierwotnym celem powstania Korpusu Polszczyzny XVI w. było ocalenie bazy materiałowej *Słownika polszczyzny XVI wieku*. Zaczątek tego korpusu zawiera 135 tysięcy segmentów. Docelowo planowana jest integracja Korpusu Polszczyzny XVI w. z Narodowym Korpusem Diachronicznym Polszczyzny.

– Elektroniczny Korpus Tekstów Polskich z XVII i XVIII w. [KorBa] jest dużym anotowanym dostępnym online korpusem historycznym. Obejmuje 13,5 miliona segmentów, prezentujących teksty do 1772 r., które są zróżnicowane pod względem chronologicznym, geograficznym, stylistycznym i tematycznym. W pracy nad korpusem zastosowano narzędzia do przetwarzania języka naturalnego.

– Mikrokorpus Gronowy Polszczyzny 1830–1918 jest małym korpusem historycznym. Składa się z tysiąca próbek o przeciętnej długości 1027 segmentów z podziałem na podkorpuse: stylu popularnonaukowego, drobnych wiadomości prasowych, publicystyki, prozy artystycznej, dramatu artystycznego. Jest przydatny do badań zagadnień ortograficznych, fleksyjnych i składniowych.

– System komputerowy Chronofleks moduluje fleksję polską na podstawie materiału korpusowego, wizualizuje zmiany w czasie paradygmatów fleksyjnych poszczególnych leksemów, umożliwia także badanie zmienności frekwencji form fleksyjnych wyróżnionych na podstawie różnych kryteriów.

Historia języka polskiego – elektroniczny korpus tekstów – korpus diachroniczny polszczyzny – przetwarzanie języka naturalnego – fleksja – składnia – ortografia – stylometria – leksykografia.

Red.